

Posudek na bakalářskou práci

Bc. Elišky Kocábkové

Politická emancipace dalitů

(Political emancipation of the Dalits)

Ústav jižní a centrální Asie, 2013, 50 s.

Studentka hindštiny a absolventka bakalářského studia politologie Eliška Kocábková se v předkládané práci zabývá vývojem politické emancipace dalitské komunity v Indii. Dalité, zastávající nejnižší místa ve složitě uspořádané a přísně hierarchizované sociální struktuře indické společnosti, dnes představují jedno z nejpozoruhodnějších témat moderního indologického bádání, které lze nazírat z mnoha úhlů pohledu. V kontextu české indologie bylo až donedávna toto téma prakticky zcela opomíjeno, a i když v posledních letech situaci částečně napravují zasvěcené příspěvky Dr. Honse z OÚAV, zabývající se zejména tamilskou dalitskou literaturou, stále zde zůstává mnoho prostoru ať už pro seriózní odborné práce či neméně důležitou činnost popularizační.

Zvolené téma si autorka před samotným psaním velmi dobře promyslela, jak je jasně patrné z přehledné a logické struktury práce. Po nezbytném pojmovém vytyčení tématu následuje stručný, ale zcela postačující přehled vývoje společensko-politického postavení dalitů ve 20. století, které pro Indii znamenalo nejen dosažení politické nezávislosti, ale i celospolečenskou sociální revoluci, v centru jejíhož bouřícího víru jako by se právě dalité nacházeli. Srozumitelný a vskutku historický předěl v tomto vývoji sehraává přijetí indické ústavy, z pohledu samotných dalitů pak bez pochyby postava Dr. Ambédkara, jemuž je v práci věnována zasloužená pozornost. Zřejmě nejdůležitější a z mého pohledu i nejzajímavější část práce tvoří případová studie věnovaná vzniku a vývoji dnes nejsilnější dalitské politické strany *Bahudžan samádž pártí* (BSP), která v posledních dvou desetiletích opakovaně stála u moci v nejlidnatějším svazovém státu Uttarpradéš. Protože zde autorka popisuje události nedávné, zřejmě je ještě předčasné formulovat jasné a hlubší analýzou podložené závěry týkající se obecných vývojových tendencí dalitských stran, získají-li přímý podíl na politickém rozhodování, a tím pádem i moci, a stanou-li se regulárními stranami, které se pokoušejí oslovit potenciální voliče i mimo svou původní dalitskou základnu. Výzvam, jež aktuálnost zvoleného tématu před pisatele staví, však autorka neuhýbá, udržuje si střízlivý odstup a výstižně upozorňuje zejm. na absenci ideového programu BSP, populistickou rétoriku i ochotu strany vstoupit do koalice s kýmkoliv, bude-li výsledkem vytoužené nabytí moci.

Předkládaný text podle mého názoru naprosto splňuje požadavky kladené na bakalářskou práci. Autorka bez problémů pracuje s vhodně zvolenou literaturou, dokáže formulovat své postřehy a

úvahy, aniž by odborný text příliš beletrizovala, i vynášet stručné a výstižné hodnotící závěry. Z čistě formálního pohledu bych si dovilil vytknout chybějící kritickou reflexi použité literatury v úvodu práce (co a jak bylo či nebylo pro psaní užitečné, dostupnost literatury, čemu se její autoři věnují a co naopak opomíjejí ad.) a naopak v závěru bych možná očekával sebekritické zhodnocení napsané práce, s možnými výhledy pro budoucí pokračování. Domnívám se, že právě oba tyto body by mohly být vhodnými tématy pro ústní obhajobu práce i případnou debatu nad ní.

Bakalářskou práci Elišky Kocábkové rád doporučuji k obhajobě a navrhuji hodnocení výborně.

2. února 2013

Zdeněk Štipl